

C F C Ami
 1. Míle a míle jsou cest, které znám,
C F G
 jdou trávou a úbočím skal,
C F C Ami
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
C F G
 a já na všech s vámi stál.
C F C Ami
 Proč ale blátem nám kázaly vést
C F G
 a špínou si třísнити šat?

F G C Ami
 R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
 ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou.
 Kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou.
 Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést spí v hlíně těch práchnivých blat.

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás.

Dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás:

„Proč jen se účel tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?“

R: